
MEDIAAN

Wie neemt dat kind in behandeling?

Congres 'Stoornissen, kennis-update over stoornissen in één dag!'

Marlieke en co, stafmedewerker Empowerment en praktiserend patiënt bij Lentis, tevens burger B.V. Nederland en omstreken.

In één dag zicht op de stand van zaken in de stoornissen-fabriek en dat voor maar € 295,-: efficiënt werken leren ze wel in de leedverwerkende industrie.

Maar bij de eerste zin van de glossy folder vlieg ik al tegen het plafond:

'Bij **één op de veertien kinderen** in Nederland is er sprake van een **stoornis** die het leven beïnvloedt'.

Mijn hemel: 1 op de 14!

En niemand vraagt zich af hoe gestoord een samenleving is die zulke productiecijfers levert.

Het kan niet waar zijn.

Zijn al die kinderen nou echt zo levensontwrichtend gestoord? In dat geval moeten we ons achter de oren krabben **hoe beschadigend de leefomgeving** is die we elke dag samen maken (= de definitie van samenleving).

Of hebben we de maatschappelijke lat zo hoog gelegd dat **elke afwijking van het gemiddelde als een stoornis beleefd** wordt?

Wie wordt er dan gestoord van?

Het antwoord staat al in de tweede zin van de folder: 'Veel mensen krijgen daarmee te maken: ouders, docenten, hulpverleners en soms ook justitie'.

Optie 1 (= de beschadigende samenleving) vraagt om alarmfase gloeiend rood.

Optie 2 (= de exclusieve samenleving) verdient een aanklacht bij het anti-discriminatie meldpunt en het Europese hof van Justitie.

Waar is de Nederlandse samenleving in vredesnaam mee bezig?

Eén op de veertien kinderen uitsluiten van basale kinderrechten als respect voor eigen identiteit, cultuur, ontplooiing, vrijheid van meningsuiting en het recht op een eigen visie!

Ga je oren wassen en schaam je diep, B.V. Nederland Zorg & Co. Om eigenbelang zo ten koste te laten gaan van kinderen.

Ja maar.

Kinderen hebben toch **recht op een steuntje in de rug** als grote mensen hun leven verstieren of als ze met zichzelf vastlopen in de best ingewikkelde en altijd wel inconsequent ¹⁾ blijvende grote-mensen-wereld?

Natuurlijk.

Maar bij zulke grote aantallen ga ik toch vragen stellen. Dat is één.

Twee is: **helpt u kinderen werkelijk** met ze **apart** zetten als 'mislukt exemplaar van de menselijke soort'? Met ze onteigenen tot geobjectiveerde ziektebeelden-op-pootjes, ze met de snufferd duwen op toegeschreven onmacht? Help je ze werkelijk met je grote-mensen-stoornissen, ziektecategorieën en behandelprogramma's?

Dit congres presenteert maar liefst 17 diskwalificerende workshops. De schuld van niet-gemiddeld komt zo wel heel erg aan één kant te liggen.

Als mislukt kind met heel veel papieren ga ik spontaan in hongerstaking (anorexia) of over mijn nek (andere eetstoornis) voor ik me veilig terugtrek in mijn eigen werkelijkheid (psychotische stoornis).

Jak! Wat haat ik de grote-mensen-wereld weer eens.

Ze vernielen mijn belevingswereld en dwingen me hun leugen en normen op. Weet je wat? Ik saboteer! Ik ga dood, dan krijgen ze wel spijt.

Nee, zo doe ik het nu niet meer.

Ik heb in de ploetertocht door het leven na en naast de (kinder- en jeugd) psychiatrie zoveel goede vrienden, hulpverleners, mensen gevonden, ik weet inmiddels zoveel bondgenoten dat ik mijn verontwaardiging **woorden** geef.

We kunnen **kinderen beter helpen** door ze niet in de steek te laten als verantwoordelijke volwassenen. We geven ze de ruimte voor eigen verhaal, eigen beleving en betekenisgeving, eigen grootste gelijk, onvoorwaardelijke bescherming en erbij horen.

We leveren ze niet meer uit aan de firma 'Diagnostiek en co' die alles wat ze niet begrijpt isoleert en onteigent.

We kiezen partij voor de **diversiteit van kinderen zoals ze zijn**. En van daaruit helpen we een handje aanpassen en onderhandelen over de speelruimte (het spel van samenleven).

Inclusief professionele hulpverleners die zo durven werken en dat zijn er genoeg.

Kinderen zijn waardevolle burgers-in-opleiding.

Ze hebben recht op zichzelf en veilige anderen.

Daarom!

Ik roep op tot een boycot van dit ziekmakende congres.

Het zal wel weer goed bedoeld zijn, maar het is maatschappelijke milieuvervuiling en grensoverschrijdend gedrag.

Hier trek ik met al mijn binnen-kinderen (ja hoor: DIS) een grens.

'Ich habe es nicht gewusst' ²⁾ gaat ons niet meer overkomen.

Noten

¹⁾ Gij zult niet doden behalve in geval van oorlog. Ik houd van jou als jezelf = als je bent wie ik hebben wil. Het is voor je bestwil - die ik altijd beter weet dan jij. Alle mensen zijn gelijk, behalve 'dat soort mensen' (vul maar in). Alcohol is slecht - met de pilsflessen op tafel et cetera.

²⁾ Sorry, erfgoed van de oorlog van mijn vader.